

belig, erhvervsmæssig, huslig og social Retning.

II. Kristelige Kærlighedsgjerninger,

III. Højnelse af den offentlige Moral og Bekæmpelse af Drikkeriet.

IV. Retslig Beskyttelse.

Denne Gang blev Forventningerne ikke skuffede. Allerede i *Januar 1900* kan der meldes om 12 Lokalkredse med 900 Medlemmer, i April 1900 om 18 med 1300 Medlemmer. Frk. Knutzen var utrættelig. Hun saa, at Lokalkredsen i høj Grad trængte til at læse noget om Nutidens store Samfundsspørgsmaal, og hun anbefalede dem dette med stor Kraft. Hun var i det hele taget den drivende Kraft i Forbundet, den, *der mere end nogen anden forstod dets Berettigelse og dets Nødvendighed.*

Det første Aarsmøde var en ren Festdag. Den følte som en Pintsedag i den evangeliske Kvindeverden.

Fra alle Kanter var troende Kvinder strømmede sammen. Ved Indledningsgudstjenesten taltes over Ordene: 1 Pet. 4, 10 „Tjener hverandre hver med den Gave, der er Eder betroet“. Det, som dette andet store Møde særlig beskæftigede sig med, var Spørgsmaalet:

Hvorfra faar vi Kræfter til alt dette?

Flere Spørgsmaal forhandles, deriblandt et enkelt, dengang meget omstridt: *Bør troende Kvinder studere?* Vi ser heraf, hvor nødvendigt det var, at de troende Kvinder selv begyndte at tænke over Kvindesagen.

Hidtil er alt gaaet godt, men nu kommer Vanskelighederne.

Formanden, Frk. Knutzen har i mange Aar levet med i Kvindebevægelsen.

Medlemmerne har derimod saa godt

som alle hele deres Liv levet udenfor den, travlt sysselsat i *Indre Missions Arbejde, Søndagsskole, K. F. U. K., Hedningemission.* Kvindebevægelsen var for dem noget helt nyt. Frk. Knutzen kunde ikke have den Taalmodighed med dem, som hun burde. Hun blev ganske irriteret over de andres Langsomhed og Mangel paa Forstaaelse; syg og opslidt var hun, og endelig frasagde hun sig Formandsposten 24. September 1900.

I et Brev tager hun saa smukt Afsked fra denne Stilling, der dog havde været hende saa kær. — Hun tilraaber de andre: Vær ved godt Mod, Gud vil selv udse sig et bedre Redskab. Saa snart hun kommer til Kræfter, vil hun atter arbejde for Foreningen, ligesom hun stadig vil være til al mulig Hjælp og Støtte, noget hun saa meget lettere kan, da hun jo kun nedlægger Formandsposten, men forbliver i Bestyrelsen.

Pastorinde Schrader overtager foreløbig Formandspladsen, men det gik ikke godt.

Den 6te Februar 1901 blev efter megen Bøn og Overvejelse Frk. *Paula Müller* i *Hannover* valgt som Formand og Foreningens Sæde forlagt til denne By. Frk. Müller har siden den Tid været Formand, og Tiden har vist, at Gud har givet dem den rette. Frk. *Knutzen* og Fru *Schrader* har siden da været Æresmedlemmer af Hovedbestyrelsen. Formanden er tillige Redaktør af Foreningens Blad: „*Evangelische Frauenzeitung*“.

Naar vi i Korthed skal nævne Foreningens Program, saa er det dette:

(Fortsættes paa Side 30),